

Sygn. akt IV U 255/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2018 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 października 2018 r. w S.

odwołania Ł. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 31 stycznia 2018 r. Nr (...)

w sprawie Ł. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do renty socjalnej

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo Ł. Z. do renty socjalnej od dnia 01 grudnia 2017 roku do dnia 30 listopada 2020 roku;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. na rzecz Ł. Z. kwotę 180,00 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 255/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 31 stycznia 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.4 ustawy z 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej odmówił Ł. Z. prawa do renty socjalnej wskazując, że u ubezpieczonego nie stwierdzono całkowitej niezdolności do pracy (decyzja organu rentowego k.139 akt rentowych).

Odwołanie od w/w decyzji złożył Ł. Z. wnosząc o jej zmianę i ustalenie jego prawa do renty socjalnej. W uzasadnieniu stanowiska wskazał m.in., że zaskarżonej decyzji zarzuca błąd w ustaleniach faktycznych, a stan jego zdrowia uzasadnia orzeczenie wobec niego całkowitej niezdolności do pracy. Cierpi na stwardnienie rozsiane w postępującej postaci rzutowo-remisyjnej. Naruszenie sprawności jego organizmu powstało w trakcie nauki w szkole wyższej, gdy miał 24 lata. Ponadto, utrata przez ubezpieczonego sprawności fizycznej rzutuje na stan jego zdrowia psychicznego. Dlatego wnosi o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie mu prawa do renty socjalnej (odwołanie k.1-3 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 24 stycznia 2018r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego całkowitej niezdolności do pracy (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.5-6 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony Ł. Z. urodził się (...) Od 1 sierpnia 2007r. ubezpieczony uprawniony był do renty socjalnej (decyzja (...) Oddziału w S. z 26 października 2007r. o przyznaniu ubezpieczonemu prawa do renty socjalnej k. 23-24 akt rentowych). Po raz ostatni, ubezpieczony uzyskał prawo do renty socjalnej na podstawie decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 25 listopada 2014r., którą świadczenie zostało mu przyznane do 30 listopada 2017r. (decyzja (...) Oddziału w S. z 25 listopada 2014r. o przyznaniu ubezpieczonemu prawa do renty socjalnej k.117-118 akt rentowych). Podstawę wydania powyższej decyzji stanowiło orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z 5 listopada 2014r. stwierdzające, że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy do 30 listopada 2017r., przy czym niezdolność ta powstała na skutek naruszenia sprawności organizmu powstałego okresie nauki ubezpieczonego w szkole wyższej – przed ukończeniem 25 roku życia (orzeczenie lekarza orzecznika z 5 listopada 2014r. k.115 akt rentowych).

W dniu 13 listopada 2017r. wpłynął do organu rentowego nowy wniosek ubezpieczonego o prawo do renty socjalnej (wniosek k.127-128 akt rentowych). Rozpoznając powyższy wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 12 grudnia 2017r. ustalił, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 12 grudnia 2017r. k. 129 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia, ubezpieczony skierowany został na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 24 stycznia 2018r. stwierdziła, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy (orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 24 stycznia 2018r. k.132 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 31 stycznia 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty socjalnej (decyzja z 31 stycznia 2018r. k.139 akt rentowych).

Ubezpieczony ma obecnie 35 lat. Ubezpieczony zdobył wykształcenie wyższe pedagogiczne, jednak nigdy nie pracował w wyuczonym zawodzie. W trakcie nauki w szkole wyższej – w wieku 24 lat – u ubezpieczonego rozpoznano stwardnienie rozsiane w początkowym okresie w postaci rzutowo-remisyjnej. Aktualnie u ubezpieczonego występuje: stwardnienie rozsiane, postać wtórnie postępująca z narastającą niesprawnością ruchową; obustronny zespół mózdkowo-piramidowy z dominującym niedowładem kończyn dolnych i znacznym upośledzeniem sprawności chodu; organiczne zaburzenia osobowości i zachowania. Ponadto, ubezpieczony ma zawroty głowy, zaburzenia równowagi, zaburzenia widzenia okiem lewym, drętwienie ręki lewej z osłabieniem jej siły mięśniowej, zaburzenia chodu, zaburzenia pęcherzowe o charakterze nietrzymania moczu i częstomoczu. Badanie neurologiczne ubezpieczonego wykazało u niego ataksję kończyn górnych z przewagą lewej, zaburzenia czucia na lewej kończynie górnej, żywsze odruchy ścięgniste z lewej kończyny górnej, średniego stopnia piramidowy niedowład kończyn dolnych, zaburzenia czucia powierzchniowego na lewej kończynie dolnej, chód niewydolny. Ponadto, u ubezpieczonego ujawniły się zaburzenia sfery emocjonalno-motywacyjnej osobowości w postaci skłonności do drażliwości, obniżonego krytycyzmu i impulsywności. Ubezpieczony od wielu lat leczy się neurologicznie, jednak pomimo stosowanego leczenia, schorzenie ciągle postępuje i czyni ubezpieczonego nadal ,tj. po 30 listopada 2017r., całkowicie niezdolnym do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało w okresie nauki ubezpieczonego w szkole wyższej przed ukończeniem 25. roku życia, przy czym przewidywany okres trwania tej niezdolności to 30 listopada 2020r. (opinia biegłych z 23 maja 2018r. k.22 akt sprawy, uzupełniająca opinia biegłych z 1 października 2018r. k.34 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego Ł. Z. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.4 ust.1 ustawy z 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej (Dz.U. z 2013r., poz.982 ze zm.) renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało: przed ukończeniem 18. roku życia, w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej – przed ukończeniem 25. roku życia albo w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej. Zgodnie zaś z ustępem 2 pkt 1 powyższego przepisu osobie, która spełnia warunki określone w ustępie 1 przysługuje renta stała, jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest trwała lub renta okresowa, jeżeli całkowita niezdolność do pracy ma charakter okresowy (art.4 ust.2 pkt. 2 ustawy o rencie socjalnej).

Analizując okoliczności sprawy Sąd doszedł do przekonania, że odwołanie ubezpieczonego jest zasadne. Przeprowadzony przez Sąd dowód z opinii biegłych neurologa, psychiatry i psychologa wykazał bowiem, że wbrew ustaleniom organu rentowego, ubezpieczony Ł. Z. jest nadal ,tj. po 30 listopada 2017r. całkowicie niezdolny do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało w trakcie nauki w szkole wyższej, przed ukończeniem przez niego 25. roku życia, przy czym przewidywany okres trwania ten niezdolności to 30 listopada 2020r. Biegli wskazali, że źródłem stwierdzonej u ubezpieczonego całkowitej niezdolności do pracy są schorzenia neurologiczne w postaci stwardnienia rozsianego o postaci wtórnie postępującej z obustronnym zespołem mózdkowo-piramidowym z dominującym niedowładem kończyn dolnych i znacznym upośledzeniem sprawności chodu. Schorzenia te oraz współlistniejące u ubezpieczonego organiczne zaburzenia osobowości i zachowania powodują, że ubezpieczony jest nadal całkowicie niezdolny do pracy. Analizując opinię biegłych (podstawową i uzupełniającą k.22 i k.34 akt sprawy) Sąd stwierdził, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie. Wydali ją specjaliści z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonego, po analizie dokumentacji medycznej i zbadaniu ubezpieczonego.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z wynikiem sprawy na podstawie art.98§1 i 3 kpc w zw. z art.99 kpc i w zw. z §9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców czynności prawnych (Dz.U. z 2015r., poz.1804 ze zm.).